

Гази-Султанъ.

Въ палата си Абдулъ-Хамидъ
На бѣла книга пише,
И часто мръщи се сърдитъ
И писаното брише.

Какво той пише тоя денъ?
— Прѣписува корана,
Това е, казватъ, дългъ священъ,
За сѣкиго султана.

Той дращи, пише мълчаливъ,
Наведенъ и намусенъ,
Не е ималъ отъ какъ е живъ
Трудъ повече безвкусенъ!